

Εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Αρχidiaκόνου της Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μέσα σε κλίμα ιδιαίτερης πνευματικής χαράς και συγκίνησης τελέσθηκαν σήμερα, Σάββατο 24 Οκτωβρίου 2026, η Ακολουθία του Όρθρου και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Αγρινίου προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροτόνησε Πρεσβύτερο τον μέχρι σήμερα Αρχidiaκονο της Ιεράς Μητροπόλεως, π. Δημήτριο Λαγούδη. Συμμετείχε πλειάδα Κληρικών, με επικεφαλής τον Πρωτοσύγκελλο, Αρχim. Θεόκλητο Ράπτη και πλήθος πιστών, μεταξύ των οποίων η οικογένεια, συγγενείς και φίλοι του νέου Πρεσβυτέρου.

Στον χειροτονητήριο λόγο του, ο νέος Πρεσβύτερος εξέφρασε τη βαθιά συγκίνηση, το δέος και την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό για τη μεγάλη δωρεά της

Ιερωσύνης, υπογραμμίζοντας ότι η ανάβασή του στον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης δεν αποτελεί μια απλή προαγωγή, αλλά μια συγκλονιστική κλήση σε αυτοθυσία, διακονία και πνευματική πατρότητα.

Αναφέρθηκε στο υψηλό και ιερό αξίωμα της Ιερωσύνης, χαρακτηρίζοντάς την ως γέφυρα που ενώνει τη γη με τον ουρανό και ως Μυστήριο, διά του οποίου ο άνθρωπος καθίσταται λειτουργός της Θείας Χάριτος και οικονόμος των Μυστηρίων του Θεού. Τόνισε, ότι ο Ιερέας καλείται να προσφέρει την Αναίμακτη Θυσία, να καθοδηγεί τις ψυχές στην οδό της σωτηρίας και να μεταφέρει την αγάπη και την παρηγοριά του Χριστού στον σύγχρονο κόσμο.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην επί τριάμισι έτη διακονία του ως Διακόνου και ιδιαιτέρως στη διετή θητεία του ως Αρχidiaκόνου της Ιεράς Μητροπόλεως, κοντά στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνό. Χαρακτήρισε την περίοδο αυτή ως ένα μεγάλο σχολείο ταπεινώσεως, υπακοής και αγάπης, κατά το οποίο είχε την ευκαιρία να μαθητεύσει κοντά στον Ποιμέναρχη του και να διδαχθεί από το λειτουργικό του ήθος, την προσευχή, την υπομονή και την πατρική του μέριμνα για το ποίμνιο.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση ευχαρίστησε τον πνευματικό του πατέρα, Πρωτοπρ. Αναστάσιο Πετρόπουλο, τη σύζυγό του, Πρεσβυτέρα Δήμητρα, τις δύο θυγατέρες του, τους γονείς και τα αδέλφια του, καθώς και τους κληρικούς, τους συνεργάτες, τους συγγενείς και τους πιστούς που τον στήριξαν στην έως τώρα πορεία του.

Απευθυνόμενος προσωπικά στον Σεβασμιώτατο κ. Δαμασκηνό, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για την εμπιστοσύνη, την αγάπη και την πνευματική καθοδήγηση που του προσέφερε, επισημαίνοντας ότι το σημαντικότερο δίδαγμα που αποκόμισε από τη διακονία κοντά του είναι πως «ο κληρικός πρέπει να έχει ως κέντρο της ζωής του τη Θεία Λειτουργία».

Ολοκληρώνοντας, υποσχέθηκε να παραμείνει πιστός και υπάκουος συνεργάτης του Επισκόπου του, διακονώντας με ζήλο, ταπείνωση και φιλότιμο την τοπική Εκκλησία, όπου και αν κληθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Παράλληλα, ζήτησε τις προσευχές όλων, ώστε ο Θεός να τον καταστήσει άξιο λειτουργό των Αχράντων Μυστηρίων Του, κατακλείοντας τον λόγο του με την ταπεινή ομολογία: «Ίδοὺ ὁ δοῦλος Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, απευθυνόμενος στον μέχρι σήμερα Αρχιδιάκονό του Δημήτριο, εξέφρασε τη βαθιά συγκίνηση και την πνευματική χαρά του για τη χειροτονία του στον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης.

Ξεκίνησε τον λόγο του με τον ψαλμικό στίχο «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ» και συνέχισε: «Εἶναι ὄντως ευλογητὸς ὁ Θεός, διότι μας χαρίζει τούτη τη στιγμή τη μεγάλη δωρεά, ἀλλὰ ταυτόχρονα μας ἐμπιστεύεται και τη μεγάλη ευθύνη να προσφέρουμε τον δεύτερο βαθμὸ της Ιερωσύνης σε εσένα, ἀγαπητὸ μου παιδί Δημήτριε».

Περιγράφοντας τα συναισθήματά του με τη λέξη «χαρμολύπη», ἐπισήμανε ὅτι «ένας κύκλος σήμερα ολοκληρώνεται, μία πνευματικὴ πορεία φτάνει στο τέλος της και μία καινούργια ξεκινά».

Αναφερόμενος στο μεγαλεῖο της Ιερωσύνης, υπογράμμισε: «Εἶναι ὄντως μυστήριο και θαύμα ἡ Ιερωσύνη. Εἶναι μυστήριο, διότι προσεγγίζεται με την πίστη και δεν ἐξηγείται με τη λογική. Δεν ἀφορὰ μόνο τα ὁρώμενα, ἀλλὰ κυρίως ὅσα τελεσιουργούνται μέσα στη χάρη του Θεοῦ. Εἶναι θαύμα, διότι ἡ ἀδυναμία του ἀνθρώπου συναντὰ την πανσθενουργὸ δύναμη του Θεοῦ».

«Ἡ Ιερωσύνη δεν ἀποκτάται, δεν ἀπαιτεῖται. Ἡ Ιερωσύνη βιώνεται ως δωρεά του Θεοῦ, ως χάρισμα ἀγάπης, τιμῆς και ἐμπιστοσύνης του Θεοῦ προς τον ἀνθρωπο, που εἶναι ἡ ζωντανὴ Του εἰκόνα», ἀνέφερε, τονίζοντας στη συνέχεια τον θυσιαστικὸ χαρακτήρα της ιερατικῆς ἀποστολῆς.

«Ἡ Ιερωσύνη εἶναι ἔργο και διακονία. Εἶναι μία πνευματικὴ ἐργασία και ὄχι μία ἐκφραση ἐξουσιαστικῆς ἐπιβολῆς», σημείωσε και πρόσθεσε ὅτι «μόνο θυσιαζόμενος ὁ ιερέας μπορεῖ, ἀκολουθώντας τα βήματα του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, να βρίσκεται ἐν τῷ μέσω του λαοῦ ως ὁ διακονών».

Ὁ Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε ἐπίσης την Ιερωσύνη ως «πρόγευση Παραδείσου», ἐξηγώντας ὅτι «ὁ ιερέας εἶναι ἐκεῖνος που ἀνοίγει τους δρόμους που οδηγούν στην αἰωνιότητα, στη Βασιλεία των Οὐρανών, στον Παράδεισο, για το ποῖμνιο και τους πιστοὺς που ἡ Ἐκκλησία τού ἐμπιστεύεται».

Στη συνέχεια, ο Μητροπολίτης μίλησε με ιδιαίτερη συγκίνηση για την επί τρεισήμισι έτη διακονία του π. Δημητρίου ως Αρχidiaκόνου της Ιεράς Μητροπόλεως, καθώς και για την προσωπική τους συνεργασία.

«Όλα αυτά τα τρεισήμισι χρόνια ο αγαπητός μας Αρχidiaκονος Δημήτριος υπηρέτησε πλησίον του Επισκόπου του. Νέος, αλλά με ταπείνωση όμως και πνεύμα υπακοής, μαθήτευε διαρκώς. Υπέμεινε το βαρύ πρόγραμμα του Επισκόπου του», ανέφερε.

Μίλησε για την καλοσύνη, την πραότητα, το εκκλησιαστικό ήθος και τη λειτουργική συνέπεια του χειροτονουμένου, ενώ ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην καλλιφωνία και στην άριστη γνώση της Βυζαντινής Μουσικής, με τις οποίες λάμπρυνε τις Ιερές Ακολουθίες σε ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη.

«Γι' αυτό, λοιπόν, παιδί μου, και εγώ σε ευχαριστώ γι' αυτή σου τη διακονία. Ήξερα ότι στο πρόσωπό σου θα συναντώ πάντοτε έναν Διάκονο που με ικανότητα και πραότητα, με ιεροπρέπεια και καλοσύνη, με ήθος εκκλησιαστικό και ύφος ιεροπρεπές, θα διακονήσει τον Επίσκοπο και θα λαμπρύνει ως άγγελος φωτεινός όλες τις Ακολουθίες», είπε χαρακτηριστικά.

Απευθύνοντας πατρικές συμβουλές στον νέο Πρεσβύτερο, τον κάλεσε να διατηρήσει την αγάπη, την υπομονή και την ταπείνωσή του, δίνοντας προτεραιότητα στην προσωπική του πνευματική ζωή.

«Κράτησε, όμως, την αγάπη σου, στηρίξου στην υπομονή σου και θεμελίωσε την ιερατική σου προσφορά στην ταπείνωσή σου. Εσύ να κοπιάζεις πρώτα απ' όλα για τον δικό σου πνευματικό ανεφοδιασμό. Μην εγκλωβιστείς ποτέ στη ραθυμία ούτε στην ψευδαίσθηση της αυτάρκειας».

Αναφερόμενος στις ευθύνες και στις δυσκολίες της ιερατικής διακονίας, τόνισε: «Είναι σταυροαναστάσιμη η πορεία του Πρεσβυτέρου. Είναι ένας Γολγοθάς που, όμως, οδηγεί στην Ανάσταση. Θα πρέπει καθημερινά να κενώνεσαι, να θυσιάζεσαι, να προσφέρεις τα πάντα στον Θεό για την σωτηρία των ανθρώπων».

Τον συμβούλευσε ακόμη να διαφυλάξει την ενότητα της οικογένειάς του, να στηρίζει την Πρεσβυτέρα του και να αναζητά πάντοτε δύναμη και φωτισμό στον Εσταυρωμένο Χριστό.

«Τίποτα δικό σου δεν θα πράττεις, αλλά μόνο το έργο του Χριστού θα φανερώνεις μέσα στον κόσμο. Ο λαός του Θεού έχει περισσότερο ανάγκη τη γνησιότητα και την ειλικρίνεια του χαρακτήρα μας και λιγότερο τα κηρύγματά μας. Να είσαι καθαρός απέναντι στον Θεό και συνεπής απέναντι στους ανθρώπους», υπογράμμισε.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη νέα διακονία του π. Δημητρίου στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Αγρινίου, συνδέοντάς την με τα παιδικά και νεανικά του χρόνια, τα οποία πέρασε κοντά στον ομώνυμο Ιερό Ναό της Κατοχής.

«Η ευλογία είναι ότι θα επιστρέψεις και πάλι στο σπίτι του Αγίου Δημητρίου. Αυτή τη φορά εδώ, στην πόλη του Αγρινίου. Στη μεγαλύτερη σε έκταση και σε πληθυσμό Ενορία της πόλεως του Αγρινίου», ανέφερε, καλώντας τον να συμπαρασταθεί στους συνεφημερίους του και να συμβάλει στο πνευματικό, ιεραποστολικό και φιλανθρωπικό έργο της Ενορίας.

«Να αγαπήσεις τους πιστούς με την αγάπη που διαθέτεις. Να δοθείς εξ ολοκλήρου στη Θεία Λατρεία, για να μεταφέρεις την πρόγευση του Παραδείσου κάθε φορά που τελείς τα Ιερά Μυστήρια και τις Ιερές Ακολουθίες», τον προέτρεψε.

Κλείνοντας τον λόγο του, ο Σεβασμιώτατος τον διαβεβαίωσε ότι θα εξακολουθήσει να βρίσκεται στο πλευρό του: «Θα είμαι πάντοτε στη διάθεσή σου ως πατέρας στοργικός, να σου δείχνω πάντοτε τον σωστό δρόμο».

Και κατέληξε: «Για εμένα η μεγαλύτερη ανάπαυση θα είναι όταν αισθάνομαι ότι βιώνεις την πνευματική χαρά μέσα από την ιερατική σου διακονία και όταν πληροφορούμαι ότι ο λαός του Θεού βρίσκει στο πρόσωπό σου έναν καλό και ταπεινό εργάτη του Ευαγγελίου. Είσελθε, λοιπόν, είς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου. Ο Κύριος προπορεύεται σου».

Αμέσως μετά ο Σεβασμιώτατος μετέβη στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Αγρινίου. Εκεί, συνάντησε τις Κατηχητικές Ομάδες του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Αμφιλοχίας, τα μέλη των οποίων, με επικεφαλής τον Προϊστάμενο, Πρωτοπρ. Οδυσσέα Κυρόσιμο, τους Κατηχητές και τις Κατηχήτριές τους

πραγματοποίησαν εκδρομή στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, κάνοντας στάση στο Αγρίνιο για να προσκυνήσουν το ιερό λείψανο του Αγίου Δημητρίου, ενόψει της εορτής του.

Ο Μητροπολίτης μίλησε πατρικά στα παιδιά και έδωσε την ευλογία του σε όλους τους συνοδούς, γονείς και κατηχητές, τους οποίους ευχαρίστησε και επήνεσε για την διακονία τους στην περιοχή της Αμφιλοχίας.

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)